DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 15 september 2005 *

I de förenade målen C-281/03 och C-282/03,

angående begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställts av College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederländerna), genom beslut av den 26 juni 2003 som inkom till domstolen den 30 juni 2003, i målen

Cindu Chemicals BV (C-281/03),

Rütgers VFT AG,

Touwen & Co. BV,

Pearl Paint Holland BV,

Elf Atochem Nederland BV,

* Rättegångsspråk: nederländska.

Zijlstra & Co. Verf BV,

Chemische Producten Struyk & Co. BV,

Van Swaay Schijndel BV,

Houtbereiding G. Rozendaal BV,

Arch Timber Protection BV (C-282/03)

mot

College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen,

ytterligare deltagare i rättegången:

Stichting Behoud Leefmilieu en Natuur Maas en Waal,

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna R. Silva de Lapuerta, J. Makarczyk, P. Kūris och G. Arestis (referent),

generaladvokat: F.G. Jacobs,
justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 27 januari 2005,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Cindu Chemicals BV med flera, genom N.S.J. Koeman, advocaat,

— Arch Timber Protection BV, genom J.P.L. van Marissing och N.G. Engering, advocaten,

— College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen, genom R.J.M. van den Tweel, advocaat,

— Stichting Behoud Leefmilieu en Natuur Maas en Waal, genom F.F. Scheffer, advocaat,

— Nederländernas regering, genom H.G. Sevenster och J.G.M. van Bakel, båda i egenskap av ombud,

— Danmarks regering, genom J. Molde, i egenskap av ombud,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom F. Simonetti och M. van Beek, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 17 mars 2005 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av rådets direktiv 76/769/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om begränsning av användning och utsläppande på marknaden av vissa farliga ämnen och preparat (beredningar) (EGT L 262, s. 201; svensk specialutgåva, område 13, volym 5, s. 229), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/60/EG av den 20 december 1994 (EGT L 365, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 29, s. 273).

2 Begäran har framställts i mål mellan, å ena sidan, Cindu Chemicals BV, Rütgers VFT AG, Touwen & Co. BV, Pearl Paint Holland BV, Elf Atochem Nederland BV, Zijlstra & Co. Verf BV, Chemische Producten Struyk & Co. BV, Van Swaay Schijndel BV och Houtbereiding G. Rozendaal BV och, å andra sidan, College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (nämnden för godkännande av bekämpningsmedel) (nedan kallad godkännandenämnden) samt mellan Arch Timber Protection BV och godkännandenämnden, angående beslut om godkännande för utsläppande på marknaden och användning av farliga ämnen.

Tillämpliga bestämmelser

Gemenskapslagstiftningen

Direktiv 76/769

3 Direktiv 76/769, som utfärdats med stöd av artikel 100 i EEG-fördraget (senare artikel 100 i EG-fördraget, nu artikel 94 EG), innehåller bestämmelser om utsläppande på marknaden och användning av vissa farliga ämnen och preparat. Detta direktiv har enligt första till och med femte skälen flera olika syften, nämligen att skydda allmänheten och särskilt de personer som använder sådana ämnen, skydda miljön och människans livskvalitet samt undanröja handelshinder som beror på existerande nationella bestämmelser på området, vilka har olika villkor för utsläppande på marknaden och användning av dessa ämnen och därigenom har en direkt inverkan på den gemensamma marknadens upprättande och funktion.

4 I artikel 1 i detta direktiv anges att direktivet avser begränsningar i fråga om utsläppande på marknaden och användning av de farliga ämnen och preparat som anges i bilaga 1 till direktivet, men att direktivets bestämmelser inte skall inverka på tillämpningen av andra relevanta gemenskapsbestämmelser. I artikel 2 i direktivet stadgas att "[m]edlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de farliga ämnen och preparat som anges i bilagan endast släpps ut på marknaden och används enligt de villkor som anges i bilagan".

5 I bilaga 1 till direktiv 76/769 anges de farliga ämnena och preparaten i fråga och de begränsningar som gäller för utsläppande på marknaden och användning av dessa. Denna bilaga har ändrats vid flera tillfällen, framför allt genom att ytterligare farliga ämnen och preparat har lagts till.

6 Genom rådets direktiv 89/677/EEG av den 21 december 1989 om ändring för åttonde gången av direktiv 76/769 (EGT L 398, s. 19; svensk specialutgåva, område 15, volym 9, s. 147) har arsenikföreningar lagts till i punkt 20 i nämnda bilaga 1. Dessa föreningar får enligt punkt 20.1 b inte användas som ämnen och beståndsdelar i preparat avsedda för träskydd. Förbudet omfattar dock inte lösningar av oorganiska salter av typen CCA (kopparkrom-arsenik) som används inom industrianläggningar som utnyttjar vakuum eller tryck vid träimpregnering. Vidare får medlemsstaterna inom sina territorier tillåta användning av preparat av typen DFA (dinitrofenolfluorid-arsenik) för återbehandling på platsen av redan uppställda trästolpar för luftledningar, under förutsättning att behandlingen utförs av fackmän och att vakuum eller tryck utnyttjas. Slutligen stadgas i punkt 20.2 att dessa föreningar inte får "användas som ämnen och beståndsdelar i preparat avsedda att användas för behandling av industriellt processvatten, oavsett användningsområde".

7 Genom direktiv 94/60 har ämnen och preparat innehållande kreosot, kreosotolja och destillater av stenkolstjära lagts till i punkt 32 i bilaga 1 till direktiv 76/769. I punkt 32.1 i denna bilaga stadgas att nämnda ämnen inte får användas till

behandling av trä om de innehåller benso-a-pyren i en koncentration på högst 0,005 massprocent, eller vattenextraherbara fenoler i en koncentration på högs. 3 massprocent. Vidare får trä som behandlats med dessa ämnen inte släppas ut på marknaden. Dessa ämnen får dock, enligt en undantagsbestämmelse i punkt 32.1 i, användas för behandling av trä i industrianläggningar, om de innehåller benso-a-pyren och vattenextraherbara fenoler i lägre än ovannämnda koncentrationer. Slutligen får enligt punkt 32.1 ii trä som har behandlats enligt punkt 32.1 i och som släpps ut på marknaden för första gången endast användas för yrkesmässigt och industriellt bruk, till exempel inom järnvägssektorn.

Direktiv 98/8/EG

8 Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden (EGT L 123, s. 1) har till syfte att upprätta ett ramverk av bestämmelser för godkännande och utsläppande av biocidprodukter på marknaden för användning i medlemsstaterna samt en positivlista på gemenskapsnivå över verksamma ämnen som kan användas i biocidprodukter.

9 I skäl 26 i direktiv 98/8 anges att "[d]et kommer att dröja åtskilliga år innan det här direktivet och särskilt programmet för omprövning är fullständigt genomfört och [att] ... direktiv 76/769/EEG [därför utgör] en ram som kompletterar utvecklingen av positivlistan genom begränsning av saluföring och användning av vissa verksamma ämnen och produkter eller produktgrupper".

10 Enligt artikel 2.1 a i direktiv 98/8 används begreppet biocidprodukt med följande betydelse i direktivet: "Verksamma ämnen och preparat som innehåller ett eller flera verksamma ämnen i den form de levereras till användaren, avsedda att på kemisk eller biologisk väg förstöra, hindra, oskadliggöra, förhindra verkningarna av eller på något annat sätt utöva kontroll över skadliga organismer." I denna bestämmelse anges även att en uttömmande förteckning över 23 produkttyper med en vägledande beskrivning för varje produkttyp finns i bilaga 5 till detta direktiv.

11 Enligt artikel 5.1 a i direktiv 98/8 skall medlemsstaterna godkänna en biocidprodukt endast om "det (de) verksamma ämne(n) som den innehåller finns med i förteckningen i bilaga [1] eller [1]A och alla krav som framgår av dessa bilagor är uppfyllda".

12 Artikel 16.1 i nämnda direktiv, innehållande övergångsbestämmelser, har följande lydelse:

"Trots vad som sägs i artiklarna 3.1, 5.1, 8.2 och 8.4 och om inte annat föreskrivs i punkterna 2 och 3 får en medlemsstat under en tioårsperiod från den tidpunkt som avses i artikel 34.1 fortsätta att använda sin nuvarande ordning eller praxis för utsläppande av biocidprodukter på marknaden. Medlemsstaten får särskilt, i enlighet med sina nationella bestämmelser, tillåta att en sådan biocidprodukt som innehåller verksamma ämnen som inte finns med i förteckningen i bilaga [1] eller [1]A för denna produkttyp släpps ut på marknaden inom dess territorium. Sådana verksamma ämnen skall [den 14 maj 2000] finnas på marknaden i form av verksamma ämnen i en biocidprodukt som är avsedd för andra ändamål än de som anges i artikel 2.2 c och 2.2 d."

Den nationella lagstiftningen

13 Genom den nederländska lagen om bekämpningsmedel av år 1962 (Bestrijdingsmiddelenwet 1962, Stb. 1962, nr 288) (nedan kallad 1962 års lag), har det införts ett system för godkännande för utsläppande på marknaden och användning av bekämpningsmedel. Genom artikel 1b i denna lag har CTB inrättats, vilket är ett självständigt administrativt organ med uppgift att med tillämpning av nämnda lag behandla ansökningar om tillstånd för bekämpningsmedel och att i förekommande fall avgöra hur länge meddelade tillstånd skall gälla.

14 Enligt artikel 2 i 1962 års lag är det förbjudet att överlåta, inneha eller lagra, föra in eller använda ett bekämpningsmedel i Nederländerna om det inte framgår att det är godkänt enligt denna lag. I artikel 3 i nämnda lag stadgas att ett bekämpningsmedel endast är godkänt om det uppfyller de detaljerade villkoren i artikeln i fråga och i artikel 3a i samma lag.

15 Enligt artikel 4 i 1962 års lag skall en ansökan om godkännande eller förlängning av ett godkännande av ett bekämpningsmedel följa vissa formella bestämmelser som i huvudsak anges i 1995 års förordning om godkännande av bekämpningsmedel (Regeling toelating bestrijdingsmiddelen 1995, Stcrt. 1995, nr 41), och en sådan ansökan bedöms bara om den stöder sig på en fullständig akt, i enlighet med de kriterier som fastställs i denna lag och med stöd av denna.

16 CTB har på grundval av artikel 7 i 1962 års lag beslutat att dra tillbaka det godkännande som avses i artikel 4 i denna lag bland annat när de krav som ställs i eller med stöd av artiklarna 3 och 3a i lagen inte (längre) är uppfyllda. Enligt artikel 8 i samma lag kan dock berörda parter väcka talan mot ett sådant beslut vid College van Beroep voor het bedrijfsleven.

17 Slutligen krävs, enligt förordningen om miljötillståndskrav rörande biocidprodukter (Besluit milieutoelatingseisen niet-landbouwbestrijdingsmiddelen, Stb. 1998, nr 499), som antogs år 1998 med stöd av artikel 3a i 1962 års lag, att det verksamma ämnet i en biocidprodukt genomgår en riskutvärdering för att fastställa nödvändiga miljöskyddsåtgärder.

Tvisterna vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

18 Den tvist vid den nationella domstolen som gett upphov till mål C-281/03 rör biocidprodukter, det vill säga bekämpningsmedel avsedda för andra ändamål än användning i jordbruket, innehållande destillater av stenkolstjära (karbolineum och kreosotolja) som verksamma ämnen, vilka används som träskyddsmedel. Destillater av stenkolstjära nämns i punkt 32 i bilaga 1 till direktiv 76/769 i dess lydelse enligt direktiv 94/60 (nedan kallat direktiv 76/769).

19 I februari 1996 upplyste CTB klagandena, som hade tillstånd för biocidprodukter innehållande destillater av stenkolstjära, om sin avsikt dels att inte förlänga det tillstånd som utfärdats för träskyddsmedel efter att den aktuella treårsperioden löpt ut i de fall då det behandlade träet kan komma i kontakt med vatten (särskilt grundvatten), dels att förlänga det tillstånd som meddelats för andra användningsområden, i torr miljö, med fem år, förutsatt att de berörda parterna lämnade mer preciserade uppgifter till CTB. Därefter ansökte klagandena hos CTB om förlängning av vissa tillstånd som skulle löpa ut.

20 Den 1 oktober 1999 beslutade CTB att förlänga tillstånden för karbolineum- och kreosotoljebaserade träskyddsmedel för användning i torr miljö fram till den 1 juli 2001.

21 Under år 2000 underrättade CTB klagandena om för det första att det var nödvändigt att anpassa bedömningen av huruvida dessa produkter skall tillåtas till den bedömning som görs på gemenskapsnivå inom ramen för direktiv 98/8 och för det andra att berörda företag, för att få tillstånden för dessa ämnen förlängda till efter den 1 juli 2001, måste lämna in en fullständig akt innehållande mer preciserade uppgifter rörande såväl effekterna av dessa produkter på miljön och människors hälsa som de risker som de som använder dessa ämnen ådrar sig.

22 Den 27 juli 2001 beslutade CTB, med retroaktiv effekt från den 1 juli 2001, att förlänga de tillstånd som meddelats för biocidprodukter baserade på destillater av stenkolstjära fram till den 1 november 2001.

23 Den 25 oktober 2001 beslutade CTB med stöd av 1962 års lag att avslå ansökningarna om förlängning av tillstånd för vissa karbolineum- och kreosotoljebaserade träskyddsmedel på den grunden att akterna för dessa produkter inte var fullständiga. Genom skrivelse av den 9 november 2001 klagade klagandena på nämnda beslut vid CTB och åberopade i första hand att ansökningsförfarandet för förlängning av tillstånd enligt nämnda lag strider mot direktiv 76/769.

24 Genom beslut av den 28 juni 2002 avslog CTB klagomålen från de berörda klagandena mot dess beslut av den 25 oktober 2001. Den 7 augusti 2002 överklagade nämnda klagande detta avslagsbeslut till College van Beroep voor het bedrijfsleven, som nu begärt ett förhandsavgörande av domstolen.

25 Den tvist vid den nationella domstolen som gett upphov till mål C-282/03 rör en biocidprodukt för träskydd kallad Superwolmanzout-CO, innehållande CCA-föreningar, för vilken CTB beviljat Arch Timber Protection BV godkännande fram till den 1 juni 2005. Dessa föreningar nämns i punkt 20 i bilaga 1 till direktiv 76/769.

26 Genom beslut av den 31 augusti och av den 14 september 2001 drog CTB, med stöd av artikel 7 i 1962 års lag, med verkan från den 14 mars 2002 tillbaka det tillstånd för Superwolmanzout-CO som detta bolag beviljats och avslog den ansökan om förlängning av tillståndet för denna produkt som nämnda bolag ingett år 1997. Genom skrivelse av den 11 oktober 2001 begärde bolaget omprövning av dessa beslut vid CTB.

27 Den 2 augusti 2002 avslog CTB den begäran om omprövning som Arch Timber Protection BV lämnat in med avseende på dess beslut av den 31 augusti och av den 14 september 2001. Den 6 augusti 2002 överklagade företaget detta avslagsbeslut till College van Beroep voor het bedrijfsleven, som nu begärt ett förhandsavgörande av domstolen.

28 I de två målen vid den nationella domstolen har klagandena gjort gällande att de enligt direktiv 76/769 har rätt att få produkterna i fråga godkända, eftersom de villkor som fastställs i direktivet för utsläppande på marknaden och användning är uppfyllda. Enligt den nationella domstolen aktualiserar detta resonemang frågan huruvida direktivet innebär en uttömmande reglering av de ämnen som det avser eller om medlemsstaterna tvärtom har möjlighet att fastställa tilläggsvillkor på området på nationell nivå, såsom villkoren i 1962 års lag.

29 College van Beroep voor het bedrijfsleven har funnit att direktiv 76/769 inte ger något tydligt svar på frågan huruvida medlemsstaterna kan ställa andra villkor för utsläppande på marknaden eller användning av de ämnen som nämns i bilaga 1 till direktivet än dem som nämns i denna bilaga. College van Beroep voor het bedrijfsleven har därför beslutat att vilandeförklara båda de förevarande målen och ställa följande tolkningsfråga till domstolen:

"Medger [direktiv 76/769] att en medlemsstat uppställer tilläggsvillkor för utsläppande på marknaden och användning av en biocidprodukt vars verksamma ämne har upptagits i bilaga 1 till detta direktiv?"

30 Genom beslut av domstolens ordförande den 28 augusti 2003 förenades mål C-281/03 med mål C-282/03 vad gäller det skriftliga och muntliga förfarandet samt med avseende på domen.

Prövning av tolkningsfrågan

31 Det är ostridigt att de biocidprodukter som är aktuella i målet vid den nationella domstolen omfattas av punkterna 20 och 32 i bilaga 1 till direktiv 76/769.

32 CTB, Stichting Behoud Leefmilieu en Natuur Maas en Waal (stiftelsen för miljö- och naturskydd i Maas och Waal) (nedan kallad stiftelsen) samt den nederländska och den danska regeringen har hävdat att användningen av biocidprodukterna i fråga regleras genom direktiv 98/8, vilket i egenskap av *lex specialis* har företräde framför direktiv 76/769 — som den nationella domstolen frågat om tolkningen av — och att medlemsstaterna enligt förstnämnda direktiv i alla händelser har rätt att uppställa strängare krav för utsläppande på marknaden och användning av de berörda produkterna.

33 I den mån direktiv 76/769 innehåller bestämmelser om biocidprodukterna i fråga som motsvarar definitionen i artikel 2.1 a i direktiv 98/8 och för vilka denna artikel utgör en särreglering, måste domstolen först uttala sig om kopplingen mellan dessa två direktiv och, i synnerhet, avgöra vilken inverkan det andra av dessa direktiv har på tillämpningen av det första.

34 Enligt artikel 5.1 a i direktiv 98/8 skall medlemsstaterna godkänna en biocidprodukt endast om det (de) verksamma ämne(n) som den innehåller finns med i förteckningen i bilaga 1 eller 1A och alla krav som framgår av dessa bilagor är uppfyllda.

35 Som generaladvokaten har framhållit i punkt 62 i sitt förslag till avgörande, är det utrett att bilagorna 1 och 1A till direktiv 98/8 ännu inte hade antagits vid tidpunkten för de aktuella omständigheterna. Medlemsstaterna kunde följaktligen inte över huvud taget reglera godkännandet av biocidprodukterna i fråga med stöd av detta direktiv, eftersom den harmonisering som föreskrivs där inte var genomförd fullt ut vid den tidpunkten (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 juli 2004 i mål C-443/02, Schreiber, REG 2004, s. I-7275, punkt 20).

36 Även om det i artikel 16.1 i direktiv 98/8 föreskrivs en övergångsperiod på tio år, under vilken medlemsstaterna kan fortsätta att tillämpa sina gällande bestämmelser om utsläppande av biocidprodukter på marknaden, är dessa stater ändå likväl skyldiga att även fortsättningsvis följa övriga gemenskapsrättsliga bestämmelser. Det framgår därvid av skäl 26 i nämnda direktiv att i väntan på att direktivet är fullständigt genomfört, vilket kommer att dröja åtskilliga år, utgör direktiv 76/769 ett regelverk som kompletterar införandet av en positivlista över verksamma ämnen

som får användas i biocidprodukter, genom att saluföring och användning av vissa av dessa verksamma ämnen och produkter begränsas. Vidare stadgas i artikel 1.3 a i direktiv 98/8 att direktivet gäller "utan att det påverkar tillämpningen av relevanta gemenskapsbestämmelser eller åtgärder som har vidtagits i enlighet med dem, särskilt i [direktiv 76/769]".

37 Härav följer att, om en medlemsstat under denna övergångsperiod önskar reglera utsläppandet på marknaden eller användningen av produkter som omfattas av direktiv 76/769, dessa nationella bestämmelser måste vara förenliga med detta direktiv.

38 Av vad som anförts följer att direktiv 98/8 inte i detta fall kan inverka på tillämpningen av direktiv 76/769, i motsats till vad CTB, stiftelsen samt den nederländska och den danska regeringen har gjort gällande.

39 Som den nationella domstolen har begärt skall därför den grad av harmonisering som genomförts genom direktiv 76/769 bedömas, i syfte att avgöra huruvida detta direktiv ger medlemsstaterna utrymme att fastställa tilläggsvillkor på nationell nivå, såsom de i 1962 års lag, för utsläppande på marknaden och användning av en biocidprodukt vars verksamma ämne är upptaget i bilaga 1 till direktivet.

40 Enligt stiftelsen och den nederländska och den danska regeringen ger nämnda direktiv, som endast innebär en minimiharmonisering, utrymme för medlemsstaterna att uppställa tilläggsvillkor.

41 Direktiv 76/769 grundar sig på artikel 100 i EEG-fördraget, medan den rättsliga grunden för de ändringar i detta direktiv som senare gjorts genom direktiven 89/677 och 94/60 — införande av punkterna 20 och 32 rörande arsenik och kreosot i bilaga 1 — är artikel 100a i EEG-fördraget (senare artikel 100a i EG-fördraget, nu artikel 95 EG i ändrad lydelse) samt artikel 100a i EG-fördraget. Dessa artiklar syftar till harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning, med den gemensamma marknadens upprättande och funktion som mål.

42 Det framgår av fjärde och femte skälen i direktiv 76/769 att direktivet är en harmoniseringsåtgärd som syftar till att undanröja det hinder som skillnaderna mellan medlemsstaternas bestämmelser på området utgör och som direkt påverkar den gemensamma marknadens upprättande och funktion.

43 Det följer således av den rättsliga grunden för nämnda direktiv liksom av dess skäl att direktivet syftar till att avlägsna hinder för handel med de aktuella ämnena inom den gemensamma marknaden.

44 Som generaladvokaten har påpekat i punkt 37 i sitt förslag till avgörande kan dock inte syftet med direktiv 76/769 förverkligas om medlemsstaterna är fria att utvidga de skyldigheter som föreskrivs där. Bestämmelserna i detta direktiv är av uttömmande karaktär och det är inte förenligt med direktivets syfte att medlemsstaterna behåller eller antar bestämmelser som skiljer sig från vad som föreskrivs i direktivet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 april 1979 i mål 148/78, Ratti, REG 1979, s. 1629, punkterna 25–27, svensk specialutgåva, volym 4, s. 439, och av den 14 oktober 1987 i mål 278/85, kommissionen mot Danmark, REG 1987, s. 4069, punkt 22).

45 En sådan tolkning av direktiv 76/769 stöds för övrigt av dess artikel 2, vari stadgas att "[m]edlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de farliga ämnen och preparat som anges i bilagan endast släpps ut på marknaden och används enligt de villkor som anges i bilagan". Det framgår således av ordalydelsen i

denna artikel att, när ett ämne eller en produkt förekommer i bilagan till direktivet, medlemsstaterna inte kan ställa några andra krav för saluföring eller användning av ämnet eller produkten i fråga än dem som fastställts i nämnda bilaga.

46 Enligt artikel 1 handlar dock direktiv 76/769 om att begränsa utsläppandet på marknaden och användningen av de farliga ämnen och preparat som det avser, utan att det "inverka[r] på tillämpningen av andra relevanta gemenskapsbestämmelser". När andra gemenskapsrättsliga bestämmelser innehållande specifika krav angående utsläppandet på marknaden och användningen av nämnda ämnen och preparat är tillämpliga, skall de följaktligen beaktas.

47 När det gäller ett direktiv som grundar sig på artikel 95 EG skall det slutligen påpekas att om en medlemsstat, med hänsyn till bland annat miljöskydd, önskar behålla eller införa nationella bestämmelser som avviker från dem som föreskrivs i harmoniseringsdirektivet, kan den med stöd av artikel 95.4 EG eller 95.5 EG anmäla dessa bestämmelser samt skälen för att behålla eller införa dem till Europeiska gemenskapernas kommission.

48 Som generaladvokaten har påpekat i punkt 76 i sitt förslag till avgörande har Konungariket Nederländerna vid två tillfällen begärt att kommissionen med stöd av artikel 95 EG skall godkänna vissa aspekter av dess lagstiftning om kreosot, om än uppenbarligen inte dem som är i fråga i förevarande mål. De begärda godkännandena har beviljats av kommissionen.

49 Under dessa förhållanden skall tolkningsfrågan besvaras på följande sätt: Direktiv 76/769 skall tolkas så, att det inte medger att en medlemsstat uppställer andra villkor än dem som föreskrivs i direktivet för utsläppande på marknaden och användning av en biocidprodukt vars verksamma ämne har upptagits i bilaga 1 till detta direktiv, med förbehåll för tillämpningen av andra gemenskapsrättsliga bestämmelser på området innehållande särskilda villkor för produkten i fråga.

Rättegångskostnader

50 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

På dessa skäl beslutar domstolen (andra avdelningen) följande dom:

Rådets direktiv 76/769/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om begränsning av användning och utsläppande på marknaden av vissa farliga ämnen och preparat, i dess ändrade lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/60/EG av den 20 december 1994 skall tolkas så, att det inte medger att en medlemsstat uppställer andra villkor än dem som föreskrivs i direktivet för utsläppande på marknaden och användning av en biocidprodukt vars verksamma ämne har upptagits i bilaga 1 till detta direktiv, med förbehåll för tillämpningen av andra gemenskapsrättsliga bestämmelser på området innehållande särskilda villkor för produkten i fråga.

Underskrifter